

— Esiteks, seoses komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2342/2002 millega kehtestatakse Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust käsitleva nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT L 357, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 145) artikli 137 lõike 4 rikkumisega on rikutud hanketeadet ja sellele järgnenud selgitusi; samuti on põhjendus puudulik.

Selle kohta väidab hageja, et ta on näidanud, et ta täidab kõik võimsuse tasemega seotud hanketeates märgitud miinimumnõuded, ja et see, et miinimumnõuete täitmine on tõendatud osaliselt otseselt ja osaliselt teiste üksuste võimsuse alusel, on täiesti asjasepuutumatu, kuna teiste üksuste võimsusele tuginemist on sõnaselgelt arvesse võetud käesolevas asjas kohaldatavates reeglites. Seega on hageja pakku-mise hindamata jätmise ebaseaduslik.

— Teine väide puudutab juba eespool viidatud määruse (EÜ, Euratom) nr 2342/2002 artikli 148 lõike 3 rikkumist ja põhjenduse puudulikkust.

Hageja väidab selle kohta, et kuigi ta järeldas, et dokumendid, mille hageja esitas selleks, et tõendada, et tema Standard ST3 oli ebaselge, oleks teenuse tellijaks olev ametiasutus pidanud kohaldama määruse nr 2342/2002 artikli 148 lõiget 3.

— Kolmandas väites tuginetakse hankemenetluse menetlusnormide rikkumisele.

Hageja väidab selle kohta, et kui jõuda järeldusele — mis on aga vaidlustatud —, et teenuse tellijaks oleva ametiasutuse seisukoha põhjendus sisaldub hanketeates, vaidlustab hageja selle teate, esitades samad argumendid, mis on esitatud esimeses väites.

21. detsembril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 6. oktoobri 2010. aasta määruse peale kohtuasjas F-2/10, Marcuccio versus komisjon

(Kohtuasi T-594/10 P)

(2011/C 55/59)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Itaalia) (esindaja: advokaat G. Cipressa)

Teine menetluspool: Euroopa Komisjon

Apellatsioonkaebuse esitaja nõuded

Apellant palub Üldkohtul:

— igal juhul tühistada vaidlustatud kohtumäärus tervikuna ja eranditeta;

— tunnistada, et esimeses kohtuastmes esitatud hagi, mis on vaidlustatud kohtumääruse esemeks, oli tervikuna ja eranditeta vastuvõetav;

— esimese võimalusena: rahuldada esimeses kohtuastmes esitatud hagi sisaldunud nõuded täielikult ja eranditeta;

— mõista teiselt menetluspoolelt apellandi kasuks välja kõik otsesed kohtukulud ja tasud, mida viimati nimetatu kandis ja kannab seoses menetlusega kõigis seni läbitud kohtuastmetes;

— teise võimalusena: saata kohtuasi tagasi Avaliku Teenistuse Kohtule uue sisulise otsuse tegemiseks teises koosseisus.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev apellatsioonkaebus on esitatud Avaliku Teenistuse Kohtu 6. oktoobri 2010. aasta määruse peale. Selle määrusega jäeti osaliselt ilmselge vastuvõetamatuse ja osaliselt põhjendamatuse tõttu läbi vaatamata hagi, mille ese oli nõue tühistada otsus, millega teine menetluspool keeldus apellandi haigusega seotud ravikulude 100 %-lisest hüvitamisest.

Apellant väidab oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks, et kohtumääruses hagi eseme ja vastuvõetavusega seoses otsustatu on õigusvastane.

Lisaks väidab apellant, et vääralt ja ebaseaduslikult on tõlgendatud ja kohaldatud Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjade artikleid 90 ja 91 ja Avaliku Teenistuse Kohtu kodukorra artiklit 94, täielikult puudub põhjendus ning ühe apellandi nõude osas on jäetud otsus tegemata.